

1.25

1.25

Suom. lastenkirj. 2.

**Runollinen
Kuvakirja
Pienille Paitaressuille.**

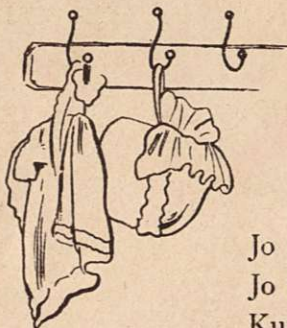
Runot rakennellut

TYKO MAGMAN.

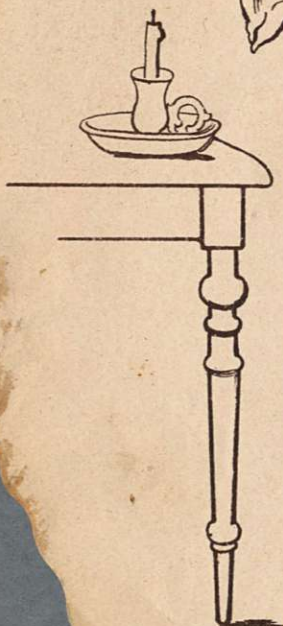
Wiipurissa,
Clouberg ja kumpp.

Lewolle.

Jo meni mailleen aurinkoinen,
Jo valo päivän haihtuu pois.
Jo tähti tuikkii yks' ja toinen,
Kuin hattaroissa hoippurois.

Jo ummistawi silmukkansa
Toi uinuwainen kukkakin.
Jo Nukku-Matti nurkastansa
Jo tirkistelee lapsihin.

Ja lapset laskee polwillensa
Ja kädet kietoo ristihin.
Niin rukoilewat turwaksensa
He yöksi taiwaast' enkelin.

Ja enkelinsä walwoessa
Nyt nukkuu lapset säwyisät,
He kunnes päivän waljetessa
Jo wuoteeltansa hyppäwät.

E.A.C.

Fürth, G. Löwensohn

E.A.C

Marjasta tullessa.

Pekka poika pikkarainen,
Tijna tyttö tallarainen,
Lähtiwät he waapukkaan,
Punapäitä poimimaan.

Katsokaappa kakkaroit!
Wakka täynnä waapukoita,
Kulkewat he kotiaan,
Ilon puna poskillaan.

Portin suussa sonni ammoo.
Kowin sitä siskot kammoo.
Mutta eipä hätääkään:
Äiti ehtii päästämään.

Tupaan sitten tultuansa,
Ilon puna poskillansa,
Lapsukaiset laittawat
Marjakemut komeat.

E.A.G.

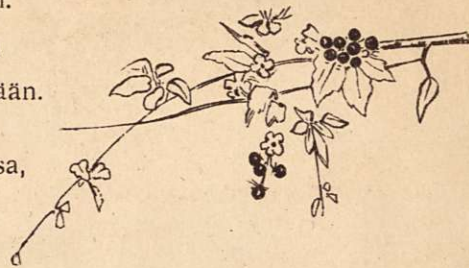

Marja-aikana.

Nyt päivän pyörä taiwahalla
Jo runsast' antaa lämpöään.
Ja mansikkaiset kukkulalla
Jo tuosta käyvät kypsymään.

Woi, mikä riemu rinnoissansa,
Woi, mikä puna poskillaan,
Nyt lapset lentää kohdastansa
Jo noita sormin noukkimaan!

Ja sitten saadaan waapukoita
Ja mesimansikoitakin.
Ja kyllä kukkuroidaan noita.
Nyt tuoppeihin ja taskuihin.

Ja niin on lysti lasten olla,
Kun koko luonto iloitsee,
Kun kukat tuoksuu nurmikolla
Ja pikku-linnut laulelee.

Tuulessa.

II.

Hanna se myssyään huojaa
Ja turvaa ja tuuppii ja sormilla suojaa.
"Woi toki myssyni hellittää!
Pyörtää päätäni pöppörää!"

"Woi toki taiwahan luoja!
Kun nurinpäin pyörywi satehen-suoja!"
Huutawi Helmi ja waikeroi:
"Hoi, hoi, oi, oi" ja "woi, woi, woi!"

"Juokseppa, Heikki, hei, juokse!
Hei, juokse jo joutusaan hattuni luokse!"
Huutawi Hilma ja hoilottaa,
"Ken nyt hattuni kiinni saa?"

Halli se hattua haukkuu,
Ett' oikein jo pelto ja penkere paukkuu.

Tuulonen! Siinä nyt on
sun työs,
Hurja kyllä ja -- hauska
myös!

E.A.C.

E.A.C.

Tuulessa.

I.

Hui! mikä hirweä ilma,
Kun Heikki ja Hanna ja Helmi ja Hilma
Koulusta kulkewat kotiinpäin,
Tietä pyrkiwät pitkittäin!

Tuuli niin tuutterin tuima,
Niin hirweän hurja ja hullu ja huima
Satehen-suojankin nurin sai,
Hatun Hilmalta wei, ai, ai!

Perähän pienoset entää.
Waan hattu se tuulessä liehuu ja lentää.
Kohta jo kirjat ja taulutkin
Maahan matkalla syöstihin.

Ensinnä heiluwi Heikki:
"Hei, tämmöistä ompi se
tuulessa leikki!
Juostahan, tyttöset, juos-
taan pois!
Hattu hukkahän mennä
wois."

Hattu järwessä.

Pekka peilaili itseänsä
Järwen pinnassa pylyllänsä.
Silloin hattukin huopainen
Weteen wyörähti weikkosen.

Hatun tempasi siitä tuuli.
Pekka hattunsa menneen luuli,
Waakkui siinä ja waikeroi
Kurkun täydeltä: "woi, woi, woi!"

Wiimein koukkupään kepin Pekka
Löysi lehdosta pikku-mekka.
Sillä oitis hän onkimaan
Huopahattua haminaan.

Pekka puuhasi ankarasti,
Weteen kahlasi, kengät kasti.
Wiimein kuitenkin
totta kai
Pekka hattunsa
pähän sai.

E.A.C.

Eikös kelpaa herrastaa!

Koska uudet waatteet saa,
Eikös kelpaa herrastaa! —
Tuossa tulee Pikku-Pekka,
Päällä uusi pyhämekka.

Herra on hän hywillään,
Roosa rouwa mielestään.
Päiwän-suojaa kantaa Roosa,
Taskuss' ekkä nuuska-toosa:

Tuossa Paawo pasteeraa,
Keppiänsä keikuttaa.
Wentla häll' on wieressänsä,
Kauniit puheet kielellänsä.

Kaikki tulee tuumissaan
Kotiin kirkkomatkaltaan;
Wirsikirjat muassansa,
Kulkewat kuin muukin kansa.

E.A.C.

Pienokaisten matkustus aasilla.

Harwoin meillä nähdä saa
Tuhmaa aasi-elukkaa.
Tuossa saat nyt nähdä sen.
Se on itsepänttäinen.

Lapset sillä ajamaan!
Tuomo tuuppaa piiskallaan,
Tuomo tuuppaa, Tuomo lyö.
Turha omppi Tuomon työ.

Aas' ei liiku paikaltaan,
Seisoo siinä tuumissaan.
Kaisa keksii keinon muun:
Aukaisepi aasin suun.

Kaalin-warren Kaisa
saa,
Aasin suuhun sotkeaa.
Aasi, siitä mielissään,
Hyrrähtää jo hyppää-
mään!

